

τοῦ Μιχαὴλ εἰς Κυζὺλ-Άρούτ: τοῦτο ἔμελλε νὰ καταστῇ βάσις ἑνεργείας διὰ νέαν ἐκστρατείαν, εἴτε ἔνεκα λόγων καταστολῆς ἀνταρσίας, εἴτε ἔνεκα προθέσεως τῶν Ρώσων τοῦ νῦ προελάσθωσι πρὸς τὸ Σερδές, Μεσχέδ, Μέρβ καὶ τὴν Ἐράτην. Ἀπὸ τοῦ φεροναρίου τοῦ 1882 ὁ ταγματάρχης Ἀλικάνωφ ἐπεσκέψατο τὸ Μέρβ μετημφιεσμένος· μεθοδιακὴ δὲ σύμβασις εἶχεν ὑπογραφῇ ὑπὸ τῆς Περσίας. Κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1883 οἱ Ρώσοι κατέλαβον τὰς ὄσεις τῆς Τεγένδης, εἴτα δὲ ὁ στρατηγὸς Κομαρόφ, γενικὸς διοικητὴς τῆς ὑπερκαστίου χώρας, προσεκάλεσε τοὺς κατοίκους τοῦ Μέρβ νὰ ὑποταχθῶσιν (φεβρ. 1884). Ἐπιτροπὴ προσῆλθε τότε ἵνα δώσῃ τὸν νενομιμόνον δροκὸν τῆς πίστεως εἰς τὸν στρατηγόν τῆς φιλοπολέμου ὅμως μερίδος πειραθείσης ἀντίστασιν, ἐδέσθε νὰ καταληφθῇ ἡ ἀκρόπολις διὰ τῶν ὥπλων. Ἡ δασίς τοῦ Μέρβ προσηποτήθη ἔκτοτε εἰς τὰς ωσδικὰς κτήσεις.

Ἡ κατάστασις τῆς κεντρώας Ἀσίας σπουδαίως ἐβελτιώθη. Οἱ Τουρκομάνοι καθυπετάγησαν ἡ ἀνίσχυροι ὑπὸ τῶν Ρώσων κατέστησαν, ὁ Γιακούπ-Χάν ἐνικάθη ὑπὸ τῆς Σινικῆς, ἥτις ἐκ νέου εἶχε καταλάβει τὸ ἀνατολικὸν Τουρκεστάν (1877), ἡ Ἀφγανία ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐπιρροήν· τοιαῦτα ἥδαν τὰ γεγονότα, ἅτινα κατέστησαν ἀντιμέτωπα τὰ τοία μέγαλα κράτη τῶν Ρώσων, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Σινικήν. Ἡ τοῦ Πεκίνου κυρέοντος ἦν μόνον εἶχε νὰ διακανονίσῃ ζήτημα μετὰ τῆς Ρωσίας, τὸ ζήτημα τῆς Κούλτζας· ἀπῆται δηλονότι τὴν εἰς αὐτὴν ἀπόδοσιν τῆς χώρας ταύτης, ἥν ὑπερχέθησαν αὐτῇ τῷ 1871. Ὁ τῆς Σινικῆς ὅμως πρεσβευτής συνωμολόγησε τῷ 1879 συνθήκην, δι' ἣς ἀφίετο τῇ Ρωσίᾳ τὸ ἥμισυ τῆς ἀμφισβητουμένης χώρας· ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς Πεκίνον ἐπιστροφὴν αὐτοῦ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ὁ πόλεμος ἐφαίνετο ἐπικείμενος· καὶ ὑπεξώρησε μὲν ἡ Ρωσία, τηρούσα μικρόν μόνον μέρος τῆς χώρας Ἰλί, ἔλαβεν ὅμως ὡς ἀποζημίωσιν 9 ἑκατομ. ρουβλίων καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχῃ προξενικοὺς πράκτορας ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς δυτικῆς Σινικῆς.

Τὰ ἀγγλορωστικὰ ὅμως ἐκκρεμῇ ζήτηματα ἥδαν δοθαρά. Ἐπρόκειτο νὰ γνωσθῇ ποιὰ ἔσται ἡ γραμμὴ τῆς ἀμύνης τῶν Ινδῶν. ἐπρεπε δηλ. νὰ προστατευθῇ ἄρα γε ἀντὶ πάσης θυσίας ἡ διάβασις τῶν δύο ἀπὸ τοῦ Τουρκεστάν εἰς τὴν Ἀφγανίαν ὁδῶν καὶ νὰ συναθῇ ἄγων ὑπὲρ κτήσεως τῆς Ἐράτης, ἡ ἕδει νὰ ἀγκεσθῶσιν οἱ Ἀγγλοί εἰς τὸ νὰ μεταγάγωσι μέχρι Κανδαχάρης καὶ Καρούλης τὰ δρια τῆς τῶν Ινδῶν ἀμύνης, τῶν ὅποιων Ινδῶν προπύργηα αἱ θέσεις αὗται ἀπετέλουν, συνδεδεμέναι ἀλλως διὰ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν μετὰ τοῦ ἰνδικοῦ σιδηροδρομικοῦ συγκατέγματος; Μετὰ τὴν τοῦ Μέρβ προσάρτησιν ἡ βρετανικὴ κυρέοντος, καίτερο συγκατατιθεμένην εἰς τὸ ν' ἀφήσῃ τοῖς Ρώσοις νὰ καταλάβωσι τὸ Μέρβ καὶ νὰ δεσπόζωσι τοῦ Μεσχέδ, νὰ δεσπόζωσι δηλονότι τῶν τῆς Ἐράτης ὅδῶν, ἀναγκαῖον οὐχ ἓπτον ἐνόμισε νὰ διακανονίσῃ τὸ ζήτημα τοῦ καθοισμοῦ τῶν σφαιρῶν ἐπιρροῆς, ἐκ ύδου μῆτρας οἱ Ρώσοι καταλάβωσι τῶν Ἐράτην. Ἐπιλαμβανούμενην λοιπὸν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμίδου ἀπεκάσθησεν ἵνα ἀγγλορωστικὴ ἐπιτροπὴ ὁρίσῃ ἐπακριβῶς τὰ βόρεια τῆς Ἀφγανίας μεθόρια. Ὡς προεβλέπετο λοιπόν, διάθορα ἐπῆλθον ἐπειδόδια κατὰ τὴν διάσκειαν τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς· οἱ Ρώσοι κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως ἐν χώρᾳ, ἥτις, κατ' αὐτούς, ἐξηρτάτο ἐκ τῶν Τουρκομάνων χανῶν τῶν γενομένων ὑπηκόων τοῦ τσάρου, τὸ Πούλ-ι-Χατούν, τὸ Ζουλφικάρ, τὸ Ἀκροβάτ, ἅτινα ἐν τῷ μέρει διημφισθήσει ὁ ἐμίδος, καὶ σφαῖραι ἀντιλλάγησαν καὶ σπαθισμοὶ ἐν τοῖς μεθορίοις.

Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ φρόνημα συνεταράχθη, πάντες ὡμίλουν περὶ πολέμου, καὶ συνδιασκέψις ἐγένοντο ἐν Ραβούλ-Πινδῆ ὑπὸ τοῦ Ἀβδ-ἀρ-Ραχμάν χάν καὶ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἡ ἀντιβασιλέως τῶν Ινδῶν δῆρου Δούψθεριν. Εὐτυχῶς αἱ φιλεισηνικαὶ διαθέσεις τῶν δύο κυβερνήσεων ἐπεκράτησαν· κατὰ νοέμβριον τοῦ 1885 ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐκ νέου συνῆλθεν, ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς κατὰ δεσπέμβριον τοῦ 1886, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς συμπεριελήθη ἐν τῇ κατὰ ιούλιον τοῦ 1887 ἐπιτευχθεὶσῃ συμφωνίᾳ· ὁ ἐπὶ τόπου καθοισμὸς τῶν μεθορίων διεξῆχθη κατὰ τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα. Τὸ μεθοριακὸν τοῦτο ζήτημα ἔληξεν ἐπ' ὧδε λείπει τῆς Ρωσίας, ἥτις, τηροῦσα τὸ Πενδζέπ καὶ τὸ Ζουλφικάρ, δυνηθῆσεται εὐχερῶς νὰ χωρίσῃ πρὸς τὴν Ἐράτην.

Ἐκτοτε ἡ Ἀγγλία, ἀρκουμένη εἰς τὸ ὑπερασπίσαι τὴν Ινδίκην ἐν τῇ δυτικῇ κλιτύῃ τῶν τῆς Ἀφγανίας δρίων, οὐδὲν παρ-

μέλησε πρὸς ὁχύρωσιν τοῦ νέου αὐτῆς στρατιωτικοῦ μεθορίου, Ὅπεστηριξε τὸν Ἀβδ-ἀρ-Ραχμάν χάν ἐναντίον τοῦ Ἐγιούπχάν, τηρουμένου ταῦν ἐν Ἰνδικῇ (1887) καὶ ἐναντίον τοῦ Ἰσχάκ-χάν, ὅστις ἡναγκάσθη νὰ ζητᾶσθη ἀσυλον ἐν τῷ ρωσικῷ Τουρκεστάν (δεσπέμβριος 1888). Ὁ ἐμίδος, κολακευτικῶς φερόμενος πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἐπέτυχε τῷ 1890 τῆς ἐκ Σαμαρκάνδης εἰς Τασκένδην μεταγωγῆς τοῦ Ἰσχάκ καὶ ἐπέτρεψε τοῖς ἐμπορευομένοις Ρώσοις νὰ προσέλθωσιν εἰς Ἐράτην καὶ εἰς τὰς ὄσεις τοῦ ἀφγανικοῦ Τουρκεστάν. Θεωρεῖται ὅμως ὡς προστατευόμενος τῆς Ἀγγλίας, ἥτις πληρόνει αὐτῷ ἀπὸ τοῦ 1883 ἐπίσιον ἐπιδομα 12 λάκ ρουπιῶν (πτοι 2,844,000 φράγκων).

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέγεια· ἵδε προηγούμενον ἀριθμούν).

Μιχάηλος Βρέφης ήταν οἰκογενείας αὐτοῦ Θάξηρχετού εἰς τὸν πύργον, ἐπομένως παρεκέλει τὸν ζωγράφον νὰ κλείσῃ καλῶς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης καὶ νὰ μὴ προδώσῃ τὸ μυστικὸν αὐτοῦ. Εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἐν τῇ αἰθούσῃ εἰργάζοντο ἐργάται καὶ οὐδεὶς ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ. Ἡτο λοιπὸν φανερὸν ὅτι ἐν τῇ ζητούμενη ταύτῃ ὁ Κάτηντος Μάχεφερσων δὲν συνεθουλεύθη οὔτε τὴν σύζυγον, οὔτε τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

Ο Μάχεφελλος, διστις οὐδεμίαν ἡσθνετος ἀδυναμίαν πρὸς τὰ ὑπουρχεῖς βρέφη, ἐπεδόθη ὑπέρ ποτε εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις μίαν ἐσπέραν, περιπατῶν ἐν τῷ παραδείσῳ, ἐν τῇ καμπῆ δενδροστοιχίας τίνος παρετήρησε δύο γυναικείας μοράτρας, αἰτίνες ἐν τῷ σκιόφωτι ἐφάνησαν καύτῳ χαρίεσσαι. Ἀναμφιβόλως θάξηρχος ήταν ο κυρία Μάχεφερσων, ἀναπνέουσα τὴν ἐσπερινὴν αὔραν ἐν συνοδείᾳ φίλης τίνος, ἡ, πιθανῶς, μετὰ τῆς πρωτοτόκου αὐτῆς θυγατρός, ἥτις εἶχε γεννηθῆ καθ' ἧν ἐποχὴν τὰ υποκάμισα τοῦ Κάτηντος Μάχεφερσων ἐπλύνοντα ἐν τῷ οἴκῳ. Εἶχεν ἐν τούτοις λησμονήσει νὰ ἐρωτήσῃ ποίαν ἡλικίαν εἶχεν ἡ δεσποινίς Κάτηντος.

Τῇ ἐπαύριον, ἐνῷ ἐπεράτου τὴν ιδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκείνη, ἥτις ἐζωγράφιζεν, εἶχε ξανθήν κόμην βοστρυχωτήν, ἐνῷ ἐκείνος εἶχε τὴν κόμην μέλαιναν καὶ κεκαρμένην βαθέως, ἥκουσε θρούν γυναικείων ἐσθήτων. Τῷ ἐφάνη ὅτι προσεπέλθουν ἔξωθεν ν' ἀνοίξει τὴν θύραν, ἥτις ὅμως δὲν ὑπεχώρει. Ἦκουσε θρούν ψύθυροι, συνομιλίαι, γέλωτες ὑπόκωφοι, είτα δὲ γείραστρυχωτήν, ἐνῷ ἐκείνος εἶπε τὴν κόμην ἐπιτακτική, ἐπληγεῖ τρίς ἀποτόμως τὴν θύραν. Ο Μάχεφελλος δὲν ἀπεκρίνετο, καίτοι σφοδρῶς ἐπεθύμησε πάνοιξην τοῦ Κάτηντος. Πίσσος εἶχε παρέλθει κατρός ἀρ' ὅτου δὲν εἶδε γυναικείων πρόσωπαν! Διατί η γραΐα ὡς προηρευτοῦσα αὐτὸν δὲν ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιούτον.

Ἡ γείρα ἐκείνη ἐπλήξειν ἐκ νέου καὶ φωνὴ ὁργίλη πως ἐκράζειν.

— Ἀνοίξατε!

— Ήτο φωνὴ νεαρὸς καὶ καλῶς προσπίπτουσα εἰς τὴν ἀκοήν μεθ' ὀλον τὸ ἐπιτακτικὸν αὐτῆς θρός.

— Δέν είμπορῳ ν' ἀνοίξω, διότι αἱ διαταγαὶ τοῦ κυρίου Μάχεφερσων είναι κατηγορηματικαὶ.

— Τότε καὶ ἐγώ θάξηρχος σιδηρουργὸν καὶ θάξηρχη διὰ τῆς βίας.

— Επὶ τίνι δικαιώματι;

— Δικαιώματι τῆς θελήσεως μου. Ἐδῶ είμαι ἐγώ η κυρία.

— Θάξηρχη διότι ἀντέστην;

— Μάλιστα.

— Ο Μάχεφελλος, θάξηρχη γενετέρα γενετέρα γενετέρα γενε-